

The Effect of Using Project Based Learning Focusing on Local Content to Develop English-Speaking Skills

ผลการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Received: Aug 21, 2025

Revised: Sep 4, 2025

Accepted: Sep 9, 2025

Arnon Sukanta (อาณนัท สุกันทา)*

Faculty of Education, Department of English Language Teaching, Silpakorn University

คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Vachira Jantarach (วชิระ จันทรราช)

Faculty of Education, Department of English Language Teaching, Silpakorn University

คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Suttiya Khongyai (สุทธิญา คงใหญ่)

Faculty of Education, Department of English Language Teaching, Silpakorn University

คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*Corresponding Author Email: palmyeee@gmail.com

Abstract

This research aimed to 1) compare English speaking skills before and after using local content project-based instruction and 2) study the level of student satisfaction with local content project-based instruction. This experimental research was conducted. The sample consisted of 23 students Grade 12 in the first semester of the 2025 academic year. The samples were randomly selected by lottery. The research instruments included 1) 10 local content project-based instruction plans; 2) an English-speaking skills test; and 3) a satisfaction assessment form for local content project-based instruction. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results showed that

1) students' English-speaking skills after using local content project-based instruction were significantly higher than before using it, at the .05 level.

2) Overall, students were highly satisfied with local content project-based instruction.

The results showed that integrating local content with project-based instruction helped improve speaking skills and motivate students to learn English.

Keyword: Project-based learning; Local content; English-Speaking Skills

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น และ 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ได้โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น จำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นของนักเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ผลวิจัยโดยการใช้การบูรณาการเนื้อหาท้องถิ่นร่วมกับการสอนโครงงาน ช่วยพัฒนาทักษะการพูดและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

คำสำคัญ: โครงงานเป็นฐาน; เนื้อหาท้องถิ่น; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

บทนำ

การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ ช่วยให้ผู้คนจากหลากหลายเชื้อชาติสามารถเข้าใจและสื่อสารกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ (Ork, 2024) ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการ จึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยโดยได้กำหนดนโยบายในการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567) จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ในปัจจุบัน

ผลการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ English First's English Proficiency Index 2024 พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับต่ำมาก (Very low proficiency) คือลำดับที่ 106 จาก 116 ประเทศทั่วโลก เมื่อเทียบกับประเทศในทวีปเอเชีย สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของระบบการศึกษาและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศ เหตุนี้เกิดจากคนไทยส่วนใหญ่ยังใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยมีเพียงส่วนน้อยที่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง ด้านระบบการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์และการท่องจำคำศัพท์พื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมัธยมศึกษา โดยไม่ได้ให้

ความสำคัญกับการสื่อสารหรือสนทนาเชิงปฏิบัติเท่าที่ควร (พระมหาบัณฑิตปณฺธิโต ครองบัวบาน, 2567) เกิดจากนักเรียนไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ วลี รวมไปถึงประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและไม่เป็นธรรมชาติ พูดไม่ราบรื่น ขาดความเป็นธรรมชาติในการพูด พูดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่เคยเรียนมา จึงทำให้การเรียนรู้ในทักษะนี้เกิดความอึดอัดและน่าเบื่อ ส่งผลให้นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหารูปแบบการเรียนการสอนในฐานะครูผู้สอนเพื่อกระตุ้นให้เกิดทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพ

รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการนำภารกิจที่มีลักษณะเชิงสืบสวน ปฏิสัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ในบริบทของชีวิตจริง ซึ่งการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานในการพัฒนาทักษะภาษาโดยเฉพาะทักษะการพูด การเรียนรู้โดยใช้โครงงานนี้นักเรียนจะได้รับประสบการณ์ที่สนุกสนานและการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนในยุคนี้จำเป็นต้องได้รับการสอนให้ประสบความสำเร็จผ่านทักษะต่าง ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูในการเตรียมความพร้อมให้สำหรับผู้เรียน อีกทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ เพื่อลดอุปสรรคในด้านความสามารถในการพูดสื่อสาร (Ghafar & Raheem, 2023)

การออกแบบเน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีความสำคัญอย่างมาก เพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษกับชีวิตจริงได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและมีแรงจูงใจในการสื่อสาร ผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะการค้นคว้า การวางแผน และการนำเสนอ ซึ่งส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ยังช่วยเปิดโลกทัศน์ให้ผู้เรียนจึงเป็นการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษกับความรู้ท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์ และยังพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างรอบด้าน โดยกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นผ่านกิจกรรมที่ผสมผสานกับการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ ซึ่งอาศัยทรัพยากรภายในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ชลธิชา พิมพ์ทอง, 2565) ประสิทธิภาพสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมิได้เพียงแค่เรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับโครงงานของตนเองเท่านั้น แต่ยังตระหนักถึงความสำคัญของการนำประสบการณ์การเรียนรู้ไปปรับใช้ในบริบทของชุมชนได้อย่างสร้างสรรค์ ดังที่ Brock & Ness (1990) กล่าวว่า ผู้สอนควรเลือกใช้เนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคย เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาที่คุ้นเคยได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนเห็นจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จึงได้นำวิธีการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ในการสอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนโดยใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบในการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) ผู้พูดต้องออกเสียงพยัญชนะ สระ การเน้นหนัก ในคำ ประโยค รวมถึงคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง อีกทั้งความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammar) และคำศัพท์ (Vocabulary) ประกอบกับความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) และความสามารถในการจับใจความ (Comprehensibility) สามารถจับใจความของข้อมูลเพื่อโต้ตอบให้การสื่อสารต่อไป อย่างราบรื่น (Harris, 1969) ทั้งนี้เทคนิคทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาแรก กล่าวคือ เริ่มจากการรับฟังและเลียนแบบจนสามารถจดจำและประยุกต์ใช้ได้จริง ครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นแบบอย่างในการใช้ภาษา ให้คำแนะนำด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการออกเสียงที่ถูกต้อง การตั้งคำถามเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการพูด เช่น การสนทนาโต้ตอบ ทั้งแบบเดี่ยว คู่และกลุ่ม ซึ่งการฝึกซ้ำ ๆ จะช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการใช้ภาษา นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เช่น การแนะนำตัว การเล่าเรื่องส่วนตัว การแสดงบทบาทสมมติ หรือการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะการพูดอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น (สมฤดี คำภาสี, 2564)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโครงงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน 6 ขั้นตอน เพื่อให้เกิดความกระชับและเหมาะสมกับบริบทของนักเรียน เพื่อช่วยให้โครงงานเชื่อมโยงกับเป้าหมายการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นได้อย่างเหมาะสม (กัญญาภัทร แสงแป้น, 2562) ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 วางแผนและกำหนดหัวข้อ การวางแผนอย่างรอบคอบกำหนดการจัดกลุ่มนักเรียน กรอบเวลาและปฏิทินการทำงาน ข้อกำหนดของโครงการ รูปแบบการนำเสนอ และเกณฑ์การประเมิน

ขั้นที่ 2 เตรียมความพร้อม นักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการสืบเสาะ การค้นคว้าข้อมูล การตั้งคำถาม การวางแผน การจัดการข้อมูล รวมถึงการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งมี

ความสำคัญต่อการดำเนินโครงการเพื่อนำเสนอและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 ดำเนินโครงการ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตามแผนที่วางไว้ในขั้นนี้ อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการปรับตัวเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทายหรืออุปสรรค เช่นนักเรียนอาจเกิดปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษา การใช้คำศัพท์ในบริบท การจัดรูปแบบของประโยค รวมถึงการการสร้างชิ้นงาน หรือการพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ อีกทั้งขั้นนี้ยังมีบทบาทในการเสริมสร้างความรับผิดชอบและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ขั้นที่ 4 เรียบเรียงและพัฒนาชิ้นงาน เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการตรวจสอบความก้าวหน้าและปรับปรุงการดำเนินโครงการ โดยนักเรียนและครูจะร่วมกันตรวจสอบความคืบหน้า วิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้โครงการดำเนินไปตามเป้าหมาย นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชิ้นงานอย่างต่อเนื่อง

ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน การเผยแพร่ผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้ของนักเรียนเอง ขั้นนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนนำเสนอผลงานต่อครู เพื่อน หรือชุมชน นักเรียนได้สรุปความรู้และกระบวนการที่ได้เรียนรู้ระหว่างการทำโครงการ ช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้เห็นผลลัพธ์ของความพยายามและการทำงานหนักในรูปแบบที่จับต้องได้

ขั้นที่ 6 สะท้อนคิดและประเมินผล เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่มีความสำคัญในการสอนแบบโครงการ เพราะช่วยให้นักเรียนและครูได้ทบทวนกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา นักเรียนจะได้สะท้อนคิดและพิจารณาข้อดี ข้อเสีย และประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำโครงการ ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนด้วยเนื้อหาท้องถิ่น

กระบวนการทางปัญญาเกี่ยวกับการนำเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางปัญญาหลายด้าน การนำเนื้อหาสาระท้องถิ่นมาใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมการเรียนรู้สามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศสามารถอธิบายได้จากหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎี Cognitive Load Theory (Sweller, 1988) ซึ่งอธิบายว่าการเรียนรู้มีข้อจำกัดด้านปริมาณข้อมูลที่สามารถประมวลผลได้ในคราวเดียว การใช้เนื้อหาท้องถิ่นที่คุ้นเคยสามารถช่วยลดภาระทางปัญญาและช่วยให้ผู้เรียนสามารถโฟกัสไปที่การเรียนรู้โครงสร้างภาษาได้ดีขึ้น (Suzuki et al., 2024)

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัย เนื่องจากการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการเข้าใจและตอบโต้ ครูมีบทบาทสำคัญในการเป็นแบบอย่าง และใช้กิจกรรมกระตุ้นการพูด เช่น การสนทนา การเล่าเรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย ซึ่งการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและความคล่องแคล่ว

ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน และส่งเสริมความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น อีกทั้งช่วยให้นักเรียน มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยเฉพาะเมื่อเนื้อหาโครงงานมีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริงด้วยการใช้เนื้อหาท้องถิ่นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษช่วยเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียนและส่งเสริมความภาคภูมิใจในชุมชน กระตุ้นความสนใจ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพให้กับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสองแคววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) ที่ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสองแคววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 23 คน

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จาก 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี หลักการ ตลอดจนแนวคิดเกี่ยวกับการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

2. ขั้นตอนสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีการวิเคราะห์เนื้อหา ออกแบบการจัดหน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศร่วมกับทฤษฎีกระบวนการสอนโครงงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษรวมกับการใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่น (บริบทจังหวัดเชียงใหม่) โดยได้เลือกใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วางแผนและกำหนดหัวข้อ 2) เตรียมความพร้อม 3) ดำเนินโครงงาน 4) เรียบเรียงและพัฒนาชิ้นงาน 5) นำเสนอผลงาน (Presentation) และ 6) สะท้อนคิดและประเมินผล (Reflection and evaluation) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แผน ได้แก่ 1. Welcome to my hometown 2. Teens Tour guide 3. Lanna Festival and Tradition 4. Exploring the local arts and architectures 5. Local shops and ethical shopping 6. My local dishes 7. Interviewing a local and tourists 8. Local

Folktales and Legends 9. My hometown develop plan และ 10. Drama project

3. ขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพ เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา ตลอดจนกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และแก้ไขแผนงานตามคำแนะนำจากนั้นนำมา Tryout กับนักเรียนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน จากนั้นนำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจนกว่าจะครบ หลังจากที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนโครงงานตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน ซึ่งมีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.6–1.00 และการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ประกอบด้วย 3 ด้าน ด้านละ 5 ข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 15 ข้อคำถาม ได้แก่ ด้านที่ 1 เนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ ด้านที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านที่ 3 ประโยชน์และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.813

การเก็บข้อมูล

1. การรวบรวมโดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้นำแบบสอบถาม จำนวน 23 ฉบับ ไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสองแคววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น โดยการทดสอบค่าสถิติที (t-test) และแบบสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนโดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย “ผลการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ” นักวิจัยจึงนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น มีผลการเปรียบเทียบ ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	23	20	7.87	3.35	9.47	22	.00
หลังเรียน	23	20	12.13	3.91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลการทดสอบความต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการพูด พบว่า ค่า t เท่ากับ 9.47 ค่า Sig. เท่ากับ .00 แสดงให้เห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีผลการศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ		$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา	1. เนื้อหาท้องถิ่นมีความน่าสนใจ	4.30	0.63	มาก
สาระของการจัดการเรียนรู้	2. เนื้อหาท้องถิ่นมีความเหมาะสมของระดับความยาก-ง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.26	0.54	มาก
	3. ครูปรับเนื้อหาท้องถิ่นเข้ากับการเรียนภาษาอังกฤษได้เหมาะสม	4.30	0.63	มาก
	4. บทเรียนมีความชัดเจนของเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.43	0.73	มาก
	5. นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการเนื้อหาท้องถิ่น	4.04	0.64	มาก

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายการ		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
รวมด้านเนื้อหา		4.26	0.43	มาก
ด้าน	6. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลาย	4.34	0.71	มาก
กระบวนการ	7. ครูอธิบายขั้นตอนการทำโครงงานอย่างชัดเจน	4.21	0.60	มาก
จัดการเรียนรู้	8. นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้	4.30	0.63	มาก
	9. ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในแง่ที่เป็นประโยชน์	4.34	0.57	มาก
	10. เวลา มีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.08	0.73	มาก
รวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้		4.26	0.53	มาก
ด้านประโยชน์	11. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.40	0.66	มาก
และการนำไปใช้ใน	12. นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่น	4.40	0.72	มาก
ชีวิตประจำวัน	13. นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง	4.04	0.64	มาก
	14. นักเรียนนำประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	4.43	0.59	มาก
	15. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของผลงานโครงงานที่ทำ	4.39	0.72	มาก
รวมด้านประโยชน์และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน		4.33	0.48	มาก
รวมทุกด้าน		4.29	0.41	มาก

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยแยกเป็นรายด้านตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ลำดับที่ 1 ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีระดับความพึงพอใจมาก ลำดับที่ 2 ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ มีระดับความพึงพอใจมาก และลำดับที่ 3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีระดับความพึงพอใจมาก ซึ่งมีรายละเอียดความพึงพอใจโดยพิจารณา

รายชื่อในแต่ละด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อพิจารณารายชื่อตามลำดับความพึงพอใจสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนนำประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน มีระดับความพึงพอใจมาก ลำดับถัดมาคือ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีระดับความพึงพอใจมาก นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่น มีระดับความพึงพอใจมาก นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของผลงานโครงการที่ทำ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง มีระดับความพึงพอใจมาก ตามลำดับ

2. ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ สามารถพิจารณารายชื่อตามระดับความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ได้แก่ บทเรียนมีความชัดเจนของเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีระดับความพึงพอใจมาก ลำดับถัดมา เนื้อหาท้องถิ่นมีความน่าสนใจ และกระบวนการเนื้อหาท้องถิ่นเข้ากับการเรียนภาษาอังกฤษได้เหมาะสม มีระดับความพึงพอใจมาก ลำดับสุดท้าย นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการเนื้อหาท้องถิ่น มีระดับความพึงพอใจมาก ตามลำดับ

3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถพิจารณารายชื่อตามลำดับความพึงพอใจสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ลำดับถัดมา คือ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ลำดับถัดมาคือ นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่น นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของผลงานโครงการที่ทำ และ นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัย “ผลการใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ” นักวิจัยจึงนำผลการศึกษามาอภิปราย ดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยการใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจาก การพัฒนาทักษะการพูดจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่อยู่ในท้องถิ่น ย่อมสร้างความสนใจและความคุ้นเคยต่อสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ทำให้มีความกล้าในการสื่อสารมากขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ Haines (2002) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง สามารถกระตุ้นการตั้งประเด็นปัญหาที่ผู้เรียนสนใจ และสามารถดำเนินงานด้วยตนเอง มีอิสระในการเลือกเนื้อหา

ตลอดจนเปิดโอกาสให้นำความรู้และทักษะที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยพัฒนาและประเมินความสามารถในการคิดขั้นสูงของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Cohen (1994) กล่าวว่า ทักษะการพูดมีความสำคัญถือว่าเป็นองค์ประกอบหลักทางการสื่อสารในการใช้ภาษา ผ่านการแสดงออกทางวาจา รวมถึงความสามารถในการถ่ายทอดความคิด และข้อมูลได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องโดยใช้คำพูด วลี และประโยค จะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความเข้าใจระหว่างบุคคลเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ อลิษา จันทรเปล่ง (2562) พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยโครงการภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถเข้าใจวิธีการ และสามารถนำทักษะการพูดดังกล่าว ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในเนื้อหาอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการศึกษาของ Phu-ngamthong (2020), ลูตินันท์ พูลศิลป์ (2563) และเกศสุดา เดชะคำภู (2566) กล่าวถึง ทักษะการพูด พูดช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก กล้าสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำได้ดียิ่งขึ้น หากนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใกล้เคียงในสภาพแวดล้อมพื้นที่หรือท้องถิ่นของผู้เรียน ย่อมพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้หากผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างชัดเจนและถูกต้องจะสามารถสร้างประสิทธิภาพในการสื่อสารที่ดี โดยสรุปคือการใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ง่าย ชัดเจน ผ่านการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบภาษาอังกฤษเป็นการฝึกพูดในบริบทจริง ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว ส่งผลให้ผู้เรียนได้คล่องและมั่นใจ อีกทั้งยังได้ฝึกการออกเสียง ฝึกการจัดลำดับความคิด และการสื่อสารอย่างมีจุดมุ่งหมายล้วนต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดและสื่อสารร่วมกัน นอกจากนี้ ผลงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Bunmas and Patamadilok (2024) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ การออกแบบเนื้อหาท้องถิ่นที่มีความเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนมีการบูรณาการเนื้อหาที่ได้รับร่วมกับทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงกับการศึกษาของ รัฐพล ศรีชัยวงศ์ และ จารุณี มณีกุล (2560) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการพูดโดยอาศัยการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมภายในท้องถิ่นทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาและมองเห็นภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างความรู้ ความเข้าใจที่เป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มทักษะการพูด รวามไปถึงเกิดความสนุกกับสถานการณ์ในการเรียน เช่นเดียวกับการศึกษาของ อารณ มณีรัตน์ และคณะ (2561) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเรื่องราวท้องถิ่นมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องราวท้องถิ่น ซึ่งสามารถส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจกล้าพูด กล้าใช้ภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารมีผลทำให้นักเรียนรู้สึกภูมิใจในตนเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษได้และภูมิใจการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องราวท้องถิ่นของบ้านเกิดตนเอง นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์

การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ณัฐมน ชมจันทร์ และ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์, 2564)

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นที่มีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับแรก พบว่า

อันดับที่ 1 จากด้านประโยชน์และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน คือ “นักเรียนนำประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน” มีระดับความพึงพอใจมาก เนื่องจากการนำแผนการจัดการการเรียนรู้การใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความใกล้ชิดกับเนื้อหา เกิดความสนใจและกล้าแสดงออก เนื่องจากเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ท้องถิ่นซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันของนักเรียนเอง การเรียนรู้จึงมีความเชื่อมโยงกับบริบทจริง นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่หลากหลาย เช่น การนำเสนอ การสัมภาษณ์ และการเล่าเรื่อง ส่งผลให้พัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้นักเรียนยังได้ฝึกวางแผนและจัดการงานอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับ Thomas (2000) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถกระทำได้ด้วยนักเรียนสามารถเรียนรู้โดยการสำรวจ ค้นคว้า และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การสัมภาษณ์ การจัดทำวิดีโอ หรือการสร้างสรรค์สื่อการเรียนรู้ ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและมีเป้าหมายที่ชัดเจน

อันดับที่ 2 จากด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ คือ “บทเรียนมีความชัดเจนของเป้าหมายในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน” มีระดับความพึงพอใจมาก เนื่องจากการจัดการการเรียนรู้ของผู้วิจัยมีการกำหนดจุดประสงค์ของบทเรียนอย่างชัดเจน โดยเน้นว่าผู้เรียนจะสามารถพูดหรือ สื่อสาร สิ่งใดได้หลังจากแผนการจัดการการเรียนรู้ดังกล่าว เช่น การสัมภาษณ์ การนำเสนอ และการพูดเล่าเรื่อง ซึ่งช่วยให้นักเรียนเห็นภาพว่าทักษะที่เรียนจะนำไปใช้ได้อย่างไร จะทำให้นักเรียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Heaton (1990) ที่กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมควรมีการพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ตามบริบทและสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความสามารถในการพูดได้อย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับ Krashen (1982) กล่าวว่า การนำเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีบทบาทสำคัญหลายประการ อาทิ การเสริมสร้างความคุ้นเคยและความมั่นใจในการเรียนภาษา ผู้เรียนที่ได้รับการสอนผ่านเนื้อหาท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะมีความมั่นใจในการใช้ภาษาและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้อีกมากขึ้น รวมทั้งการใช้เนื้อหาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียนสามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้

เพิ่มขึ้น

อันดับที่ 3 จากด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ระดับความพึงพอใจมาก เนื่องจากกิจกรรมหลังจากที่ได้มีการเรียนรู้ สามารถสร้างความเข้าใจต่อผู้เรียนได้เป็นอย่างมาก เช่น มีการสรุปคำศัพท์/ สำนวนสำคัญที่ได้จากแต่ละโครงการ แจกให้เป็นคู่มือ รวมทั้งการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่ได้จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Guslyakova et al. (2021) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงความสามารถในด้านการถ่ายทอดความรู้และการแก้ไขปัญหาของครูผู้สอน สามารถช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นให้มีความกระตือรือร้นในการสนทนา อีกทั้งผู้เรียนได้เรียนรู้การวิเคราะห์กิจกรรมของตนเอง ตลอดจนประเมินความสามารถทางภาษาของตน รวมทั้งสามารถพัฒนาการสะท้อนคิดให้ดียิ่งขึ้นผ่านงานหรือชิ้นงานของตนเอง เช่นเดียวกับ Tang et al. (2024) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในบริบทการจัดการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน การให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การสร้างแรงจูงใจ การส่งเสริมความเป็นอิสระ และการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ โดยต้องอาศัยครูผู้สอนในการเสนอแนะทางที่เป็นประโยชน์เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้จากการวิจัย

แผนภาพ 1 ขั้นตอนการสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

(ที่มา : อานนท์ สุกันทา)

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “ผลการใช้การสอนโครงงานที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ” ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยการสอนโครงงาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่

1) วางแผนและกำหนดหัวข้อ ผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นขั้นตอนแรกของการจัดการสอนเพราะว่าขั้นตอนนี้ช่วยกำหนดทิศทางการเรียนรู้ให้ชัดเจน นักเรียนจะเข้าใจเป้าหมายของโครงงานและประเด็นที่ต้องศึกษาในเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับบริบทของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ การวางแผนในขั้นนี้สามารถส่งเสริมการคิดอย่างเป็นระบบและเลือกแนวทางที่เหมาะสมในการทำงาน

2) เตรียมความพร้อม หลังจากการวางแผนและกำหนดหัวข้อแล้ว นักเรียนจำเป็นต้องศึกษาภาษาในขั้นตอนนี้ผ่านการสอนและการให้แบบฝึกทางภาษาจากครู ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการสืบเสาะ การค้นคว้าข้อมูล การตั้งคำถาม การวางแผน การจัดการข้อมูล รวมถึงการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการดำเนินโครงงานเพื่อนำเสนอและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงช่วยให้นักเรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่เพียงพอสำหรับการลงมือทำโครงงานจริงอย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

3) ดำเนินโครงงาน เป็นหลักในการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตามแผนที่วางไว้ในขั้นนี้ อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการปรับตัวเมื่อต้องเผชิญกับความท้าทายหรืออุปสรรค เช่นนักเรียนอาจเกิดปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษา ผู้วิจัยมีบทบาทเป็นผู้ช่วยและคอยให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ในห้องเรียนกับโลกแห่งความจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) เรียบเรียงและพัฒนาชิ้นงาน เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการตรวจความก้าวหน้าและปรับปรุงการดำเนินโครงงาน โดยนักเรียนและครูจะร่วมกันตรวจสอบความคืบหน้า วิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้โครงงานดำเนินไปตามเป้าหมาย นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชิ้นงานอย่างต่อเนื่อง เพราะการทำโครงงานควรเกิดจากความต่อเนื่องในด้านการปฏิบัติและการฝึกทักษะทางภาษา

5) นำเสนอผลงาน ขั้นตอนนี้มีประโยชน์ต่อนักเรียน กล่าวคือนักเรียนได้แสดงผลงานให้ผู้อื่นเห็นนั้นช่วยเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ต่อไป อีกเหตุผลหนึ่งคือการนำเสนอผลงานช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้เห็นผลลัพธ์ของความพยายามและการทำงานหนักในรูปแบบที่จับต้องได้

6) สะท้อนคิดและประเมินผล มีความสำคัญในการสอนแบบโครงงาน เพราะช่วยให้นักเรียนและครูได้ทบทวนกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา นักเรียนจะได้สะท้อนคิดและพิจารณาข้อดี ข้อเสีย และประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำโครงงาน ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์

สรุปและขอเสนอแนะ

จากการศึกษาทำให้ทราบได้ว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นของนักเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งทำให้เห็นถึงข้อมูลที่ทำให้ผู้ศึกษาเกิดองค์ความรู้และมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ครูควรศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เนื่องจากหากหัวข้อหรือกิจกรรมโครงการที่ไม่ตรงกับความสนใจหรือไม่สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้

2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการมีขั้นตอนและระยะเวลาที่ชัดเจน ครูจึงควรจัดสรรเวลาและเนื้อหาอย่างเหมาะสม โดยคัดเลือกเนื้อหาที่มีระดับความยาก-ง่ายสอดคล้องกับวัยและความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ เพื่อสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน

3) ครูควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างหลากหลาย ทั้งในกระบวนการคิดวางแผน ลงมือปฏิบัติ และการนำเสนอผลงาน เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา และความมั่นใจในการสื่อสาร

4) สถานศึกษาและผู้บริหารควรให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรและสื่อการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ เช่น แหล่งข้อมูลในท้องถิ่น บุคลากรผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) การสอนโครงการที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาต่อไปให้สมบูรณ์มากขึ้นอีกโดยการพัฒนาผู้เรียนที่บูรณาการกับสื่อในปัจจุบัน เช่น การถ่ายทอดทักษะการพูดเนื้อหาท้องถิ่นในรูปแบบพอดแคสต์เกี่ยวกับหัวข้อในชุมชนช่วยฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและสามารถย้อนกลับมาฟังและปรับปรุงได้

2) การศึกษาครั้งต่อไปควรนำการสอนแบบโครงการไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเชิงปฏิสัมพันธ์ (talk as interaction) ซึ่งเหมาะกับบริบทของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ นักเรียนจะได้ฝึกสื่อสารกับชาวต่างชาติจริง ครูสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารกับเจ้าของภาษา และนักเรียนจะมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงมากยิ่งขึ้น

3) ผู้วิจัยสามารถนำเนื้อหาท้องถิ่นมาประยุกต์ร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หรือการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ การบูรณาการรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน

จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น รวมทั้งฝึกสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

4) ผู้วิจัยสามารถพัฒนาต่อยอดเป็นสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน เช่น บอร์ดเกม หรือเกมภาษาอังกฤษ (Gamification) ที่บูรณาการเนื้อหาจากชุมชนหรือเรื่องราวท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและเอื้อต่อการเข้าถึงเนื้อหาได้ง่ายขึ้น การใช้สื่อประกอบดังกล่าวไม่เพียงเพิ่มความน่าสนใจให้กับการเรียนรู้ แต่ยังช่วยส่งเสริมและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568-2569*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัญญาภัทร แสงแป้น. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครู. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกศสุตา เดชะคำภู. (2566). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษมด้วยกลวิธีการเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านโครงงานภาษาอังกฤษ. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม*, 1(18), 181-192.
- ชลธิชา พิมพ์ทอง. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการบริบทท้องถิ่นเป็นฐาน Local Context Based Learning : LBL เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(1), 108-118
- ณัฐมน ชมจันทร์ และ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์. (2564). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่นที่เน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 4(2), 536-549.
- ฐิตินันท์ พูลศิลป์. (2563). การบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี*, 31(2), 95-109
- พระมหาบัณฑิต ปณฺธิโต (ครองบัวบาน). (2567). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. *Journal of Dhamma for Life*, 30(1), 43-57.
- รัฐพล ศรีชัยวงศ์ และ จารุณี มณีกุล. (2560). การพัฒนาบทเรียนตามแนวการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา

- เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 9(3), 253–266
- สมฤดี คำภาชี. (2564). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย คณศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- อลิษา จันทรเปล่ง. (2562). ผลการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- อาภรณ์ มณีรัตน์ อมลวรรณ วีระธรรมโม และ ศิริรัตน์ สิ้นประจักษ์ผล. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่องราวท้องถิ่นจังหวัด สงขลาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 2(17), 15–23.
- Brock, M. & Ness. (1990). *The case for localized literature in the ESL classroom*. English Teaching Forum.
- Bunmas, P., & Patamadilok, S. (2024). Development of English Communication Skills on Uplifting Local Wisdom and Sales Career for Grade-8 Students Through Projects-Based Activities. *Journal of Modern Learning Development*, 9(10), 408–417.
- Cohen, E. G. (1994). Restructuring the Classroom: Conditions for Productive Small Groups. *Review of Educational Research*, 64(1), 1–35.
- Ghafar, Z. N., & Raheem, B. R. (2023). Factors Affecting Speaking Proficiency in English Language Learning: A general overview of the speaking skill. *Journal of Social Science (JoSS)*, 2(6), 507–518.
- Guslyakova, A., Guslyakova, N., Valeeva, N., & Veretennikova, L. (2021). Project-based learning usage in L2 teaching in a contemporary comprehensive school (on the example of English as a foreign language classroom). *Revista Tempos e Espaços em Educação*, 14(33), 1–14.
- Harris, D.P. (1969) *Testing English as a Second Language*. McGraw-Hill, New York.
- Haines, P.J. (2002) *Principles of Thermal Analysis and Calorimetry*. Royal Society of Chemistry, London.
- Heaton, J. B. (1990). *Writing English language tests*. Longman.
- Ork, Y., Chin, P., Ban, T., & Em, S. (2024). Factors causing students' challenges in learning English speaking skills: A review of empirical works. *Cambodian Journal of Educational and Social Sciences*, 1(1), 26–36.

- Phu-ngamthong, T. (2020). The effects of project-based drama approach via blended learning environment on Thai EFL undergraduated student's speaking skills. *Theses and Dissertations*. Chulalongkorn University.
- Suzuki, Y., Wild, F., & Scanlon, E. (2024). Measuring cognitive load in augmented reality with physiological methods: A systematic review. *Journal of Computer Assisted Learning*, 40(2), 375–393.
- Sweller, J. (1988). Cognitive load during problem solving: Effects on learning. *Cognitive Science*, 12(2), 257–285.
- Tang, M., Junaidi, A., & Thuan, P. D. (2024). *Understanding Learner Agency Across Learning Contexts: Comparative Perspectives of Indonesian Preservice Teachers and Vietnamese EFL Students*. In *Engaging with Australasia: Comparative Research on ELT and English Teacher Education*. Springer.
- Thomas, J. W. (2000). *A review of research on project-based learning*. San Rafael, CA: Autodesk Foundation.